

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

VIII. De interdicto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

in eis contenta de novo facimus & ordinamus. Romae Cal. Junii 1559.

TITVLVS IX. DE APPELLATIONIBVS.

Pius II. in Mantuana Synodo.

Appellationes & preuocaciones à summo Pontifice ad futurum Concilium inanes, schismaticæ & erroneæ sunt.

CAP. I.

Execrabilis, & p̄st̄it̄is temporibus inauditus, tempestate nostra inoleuit a bulus, ut à Romano Pontifice Iesu Christi Vicario (cui dictum est in persona beati Petri, Paſce oves meas, & Quodcumq; ligaveris super terram, erit ligatum & in cœlis nonnulli spiritus rebellionis imbuti, non sanioris cupiditate iudicij, sed commissi evasione peccati, ad futurum Concilium provocare præsumant: quod quantum sacris canonibus adverteſtur, quantumque Reipubl. Christianæ noxium sit, quifquis non ignarus iurium intelligere potest. Namque (ut alia prætereamus, quæ huic corruptelæ manifestissimi- quæ refraſtantur) quis non illud ridiculum iudicaverit, quod ad id appellatur, quod nulquam est, neque scitur quando futurum sit? Pauperes à potentioribus multipliciter opprimantur, remanet impunita scelera, nutritur aduersus primam sedem rebellio, libertas delinq̄uendi conceditur, & omnis Ecclesiastica disciplina, & hierarchicus ordo confunditur. Volentes igitur hoc pestiferum virus à Christi Ecclesia procul pellere, & ovium nobis commissarum saluti conſulere, omnemq; materiam scandali ab ovili nostri Salvatoris arce, de venerabilium fratrum nostrorum sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, cunctorumque Prælatorum, ac divini & humani iuris interpretum, curiam sequentium, consilio & assensu, ac certa nostra scientia, huiusmodi provocaciones damnamus, & tanquam erroneas ac detestabiles reprobamus, cassantes, & penitus annullantes, si quæ hæcenus taliter interpositæ reperiantur, easque tanquam inanes ac pestiferas, nullius momenti esse decernimus ac declaramus: præcipientes deinceps, ut nemo audeat quovis quæstro colore, ab ordinationibus, sententiis, sive mandatis quibuscunque nostris, ac successorum nostrorum, talem appellationem interponere, aut interpositæ per alium, ad hæzere, seu eis quomodolibet uti.

Iulius Secundus.

Pii secundi in appellante à sedis Apostolica sententiis ad futurum Concilium constituto confirmatur & interpretatur.

CAP. II.

lect olim scel. record. Pius Papa II. prædecessor noster, de fratrum suorum sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, cunctorumque prælatorum, ac divini & humani iuris interpretum, Curiam Romanam sequentium, in dieta seu congregatione Mantuana existentium, approbatione, maturæ prius & gravi præmissa discussione, & de eorundem, congregatorum unanimi consilio & assensu, ac ex certa scientia provocaciones ad futurum Concilium efficacissimis & palpabilibus rationibus, tanquam erroneas & detestabiles à damnaverit, ac sub excommunicationis lata sententiæ & interdicti poenis præcepit, ne qua persona cuiusvis dignitatis, sive etiam universitatis, aut collegij, quovis quæstro colore ab ordinationibus, sententiis seu mandatis quibuscunque, suis ac successorum suorum, appellationem huiusmodi interponere audeat, & contrafacientes unâ cum fautoribus suis, & consiliis, auxiliisve præstantibus (sive hi tabelliones essent, sive testes, sive advocati,

à Proximo c. sup. execrabilis, de appellatibns.

sive alij quicunque) non solum poenis & censuris prædictis, sed etiam iis quæ læsæ majestatis & hæreticæ prævitat̄is reis imponuntur, obnoxius esse statuerit. Leonardus tamen Lauredanus Dux, Rogati, ac generale Concilium, & commune Venetiarum, omnesque & singuli patritij, & cives communis ejusdem, unâ cum provisoribus, potestatibus, commissariis & reliquis officialibus suis (quorum auctoritate, industria, consilio, opera, aut favore, civitates, oppida, castra & arces, ad nos & sanctam Romanam Ecclesiam legitime pertinentes, occupata fuerant, aut detinebantur) de fratrum nostrorum consilio, à nobis requisiti & moniti, ut intra certum terminum, sub poenis tunc expressis, nos & sanctam Apostolicam sedem plenè & omni ex parte, in concessa sibi auctoritate & libertate, cum obedientia recognoscere & reintegrarent, ac Ravennam, Serviam, Ariminum, Faventiam, Sarsinam civitates, cum oppidis, castris, terris, & districtu ipsarum, cumque Cesenaten, Forliviens. ac Immoles. territorijs, castris, oppidis, terris, & locis quæ occupabant, integre & expedite, nobis & dictæ Romanæ Ecclesiæ, cujus juris esse noscebantur, relaxarent, atque inde recederent, nec impedirent quo minus illorum cives & habitatores ad p̄x̄ matris suæ Romanæ Ecclesiæ obedientiam reverterentur: omnes eorum fautores ab auxiliis in talibus præstatione deterrendo, ita quod requisitioni, monitioni & mandato nostro huiusmodi non parentes, majoris excommunicationis sententia, de simili consilio, eo ipso innodati censerentur, à qua, præterquam in mortis articulo constituti, per alium quàm per Romanum Pontificem, etiam prætextu cujuscunque facultatis, cuiuscunque pro tempore concessæ, absolvi non possent (quam quidem excommunicationis sententiam in huiusmodi non partitionis eventum iteratis etiam vicibus aggravavimus) paternis monitis & salutaribus iussis obsequi, prout debebant, indebitè recusantes, seu qui juri proprio dissidunt, & superioris mandata contumaciter obaudiunt, ut quæ minus justè usurpant, indebitè, etiam cum animarum suarum detrimento, retineant: ad prohibitum atque damnatum remedium confugientes, à requisitione, monitione & mandato, ac sententiis censuris, & poenis prædictis, nulla constitutionis Pii prædecessoris, hoc expressè verantis, habita ratione, ad futurum concilium temerè (ut accepimus) provocarunt: prout etiam perditionis filij, quondam Ioannes Bentivolus, & ejusnati, cum eos à tyrannica oppressione dilectæ civitatis nostræ Bononiæ expellere decrevimus, damnabiliter fecisse dicuntur: videlicet ad futurum Concil. prædictum appellasse & provocasse. Nos igitur quàm detestanda sit eorum perversitas attendentes, qui propriis innixi commodis, & nefariis cupiditatibus mancipati, salubria decreta Patrum, & superiorum iussa spernentes, inconsultem Christi tunicam scindere, aut etiam scissionis causam præbere contendunt, & Ecclesiæ unitatem dividere, prædictæ S. sedis Apostol. principatum tollere, & contra tot sanctorum Patrum, & sacrorum Concil. decreta temerè & damnabiliter, magna audacia venire non erubescunt, & contrafacere non verentur: asserentes inter cætera, consules, persuadentes, determinantes, seu determinationi huiusmodi interessentes, sola consilij præstatione seu persuasione, deliberatione aut determinatione, quod aliquibus casibus à Rom. Pont. seu ejus sententia vel decreto ad futurum Concil. generale appellari possit, dicta Pii prædecessoris constitutione non ligari, nisi in ipsa actuali appellatione, & illius interpositione, vel scripturæ compositione, se immiscuerint: ne de catero tali assertione se excusare, ac tale quid in posterum præsumere impune valeant, opportunam tam immani & periculoso morbo medelam adhibere volentes, hæc generalis & in perpetuum valitura constitutio, ex certa nostra scientia, & potestatis plenitudine, de venerabil.

OOOO

UNIVERSITÄTS- BIBLIOTHEK PADERBORN